

อิทธิพลของการเชื่อมเสียงในภาษาเกาหลีที่ส่งผลต่อการออกเสียงภาษาไทยของผู้เรียนชาวเกาหลี

กรรณา บุญพิสุทธิ์ศิลป์*

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาอิทธิพลของการเชื่อมเสียงในภาษาเกาหลีที่ส่งผลต่อการออกเสียงภาษาไทยของผู้เรียนชาวเกาหลี โดยศึกษาลักษณะการเชื่อมเสียงในภาษาเกาหลี แบ่งออกเป็น 1) การเชื่อมเสียงระหว่างเสียงสระกับพยัญชนะ (연음) 2) การเชื่อมเสียงระหว่างเสียงพยัญชนะกับพยัญชนะ (자음동화) จากนั้นวิเคราะห์คำศัพท์ภาษาไทยในแบบเรียนชุด 태국어 표준 교재 A1, A2, B1, B2 จำนวน 4 เล่ม ที่ผู้เรียนชาวเกาหลีมีแนวโน้มออกเสียงผิดอันเกิดจากจากอิทธิพลของการเชื่อมเสียงในภาษาแม่ จากนั้นจัดทำตารางจำแนกประเภทคำตามลักษณะการเชื่อมเสียง และเสนอแนวทางการสอนการออกเสียงภาษาไทยที่สอดคล้องกับปัญหาการเชื่อมเสียงของผู้เรียนชาวเกาหลี

ผลการวิจัยพบว่า คำศัพท์ภาษาไทยที่อาจเป็นอุปสรรคในการการออกเสียงของผู้เรียนชาวเกาหลีมีทั้งหมด 2,480 คำ โดยเป็นคำศัพท์ที่มีการเชื่อมเสียงระหว่างเสียงสระกับพยัญชนะ (연음) มากที่สุด 1,476 คำ คิดเป็นร้อยละ 59.52 รองลงมาคือคำศัพท์ที่มีการเชื่อมเสียงระหว่างเสียงพยัญชนะกับพยัญชนะที่ทำให้เสียงแปรเป็นเสียงนาสิก (자음동화) จำนวน 827 คำ คิดเป็นร้อยละ 33.35 ต่อมาคือคำศัพท์ที่มีการเชื่อมเสียงระหว่างเสียงพยัญชนะกับพยัญชนะที่ทำให้เสียงแปรเป็นเสียงข้างลิ้น (자음변화) จำนวน 177 คำ คิดเป็นร้อยละ 7.14 ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างตารางเปรียบเทียบการออกเสียงภาษาไทยและการออกเสียงที่มีการเชื่อมเสียงในภาษาเกาหลีเพื่อนำไปใช้เป็นสื่อการสอนการออกเสียงภาษาไทยเพื่อผู้เรียนชาวเกาหลีต่อไป

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาภาษาเกาหลีศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ติดต่อ email: napha81@tu.ac.th

คำสำคัญ: การเชื่อมเสียง, การออกเสียงภาษาไทย, การเชื่อมเสียงภาษาเกาหลี, ผู้เรียน
ภาษาไทยชาวเกาหลี

Influence of Korean Phonetic Assimilation on the Pronunciation of Thai by Korean learners

Kornnapha Boonphisudsilp*

Abstract

This research aims to study the influence of Korean phonetic linkage on Thai pronunciation of Korean learners. The research methodology is to explore the concept of phonetic linkage in Korean. To analyze the factors affecting pronunciation and then study the vocabulary in the Thai language textbook set “태국어표준교재 A1, A2, B1, B4” Then, it is organized into a table that classifies words by pronunciation to be used as teaching aids.

The research results found that there were 2,480 Thai words that could be obstacles to pronunciation for Korean learners. Most of those words are linking sounds between vowels and consonants, (연음) with 1,476 words, accounting for 59.52 percent. The next is the word with a nasal connection, (비음화), with 827 words, or 33.35 percent and the number of words with a connection that causes the sound to change to a side-tongue sound, (유음화), is 177 words, accounting for 7.14 percent. The researcher has also provided an example of a comparative table of Thai sounds and the pronunciation of the Korean sound connection to be used as a teaching tool for Thai pronunciation for Korean learners.

Keywords: phonetic associations, Thai pronunciation, Korean phonetic associations, Thai language Korean learners

* Assistant Professor, Korean Studies Section, Faculty of Liberal Arts, Thammasart University. email: napha81@tu.ac.th

1. บทนำ

ภาษาไทยและภาษาเกาหลีมีโครงสร้างทางภาษาที่แตกต่างกัน ภาษาไทยถูกจัดอยู่ในตระกูลภาษาไท-กะได (Tai-Kadai language) ส่วนภาษาเกาหลีอยู่ในตระกูลภาษาอัลไต (Altaic language) ภาษาไทยเป็นภาษาคำโดด (isolating language) คำแต่ละคำมีความหมายสมบูรณ์ในตัวเองไม่ต้องมีการผูกพันกับคำอื่นและไม่ต้องมีการผันรูป ส่วนภาษาเกาหลีเป็นภาษาคำติดต่อ (agglutinative language) คำแต่ละคำไม่มีความสมบูรณ์ในตัวเองต้องมีการผูกพันกับคำอื่นเพื่อเกิดความหมายใหม่หรือบ่งชี้หน้าที่ทางไวยากรณ์ของคำนั้น

นอกจากโครงสร้างทางภาษาแล้วระบบเสียงภาษาไทยและภาษาเกาหลีก็แตกต่างกันหลายประการ เช่น การอ่านออกเสียงภาษาไทยจะออกเสียงเป็นคำ ๆ ในขณะที่ภาษาเกาหลีจะมีการเชื่อมเสียงทั้งการเชื่อมเสียงระหว่างเสียงสระกับพยัญชนะเช่น 집예 /jip-e/ ออกเสียงเป็น [jipe] หรือ 눈이 /nun-i/ ออกเสียงเป็น [nu-nij] และการเชื่อมเสียงระหว่างเสียงพยัญชนะกับพยัญชนะ เช่น 먹는다 /mæ-g-nun/ ออกเสียงเป็น [mæŋ-nun] จากอิทธิพลของการเชื่อมเสียงในภาษาแม่ส่งผลให้ชาวเกาหลีที่เรียนภาษาไทยออกเสียงประโยค “กินอาหาร” /kin-ʔa:-hă:n/ เป็น [ki-na:-hă:n] หรือคำว่า “สัญญา” /san-ja:/ ออกเสียงเป็น [sa-nja:] เป็นต้น ซึ่งปัญหาจากการออกเสียงผิด อาจส่งผลให้การสื่อสารขาดประสิทธิภาพ ผู้ฟังอาจไม่เข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดต้องการจะสื่อสาร ผู้พูดเองอาจเสียความมั่นใจ ส่งผลให้ขาดโอกาสทางสังคมและการเรียนรู้ ในบางครั้งการออกเสียงผิดส่งผลให้ความหมายผิดเพี้ยนไป เช่น ผู้พูดชาวเกาหลีต้องการพูดว่า “คุณตำรวจ” /kun-tam-rùat/ แต่ออกเสียงผิดเพี้ยนไปเป็น คุณ-ตำ-หนด [kun-tam-nùat] เป็นต้น

งานวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาหลักการเชื่อมเสียงในภาษาเกาหลีที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการออกเสียงผิดพลาด เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการออกเสียงภาษาไทยของผู้เรียนชาวเกาหลีให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวเกาหลีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

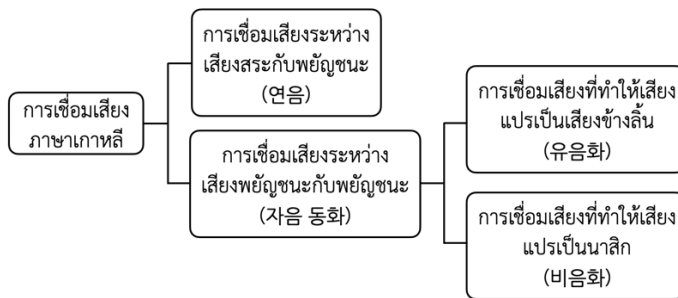
งานวิจัยเรื่อง “อิทธิพลของการเชื่อมเสียงในภาษาเกาหลีที่ส่งผลต่อการออกเสียงภาษาไทยของผู้เรียนชาวเกาหลี” มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- 1) เพื่อศึกษาลักษณะการเชื่อมเสียงในภาษาเกาหลีที่ส่งผลต่อการออกเสียงภาษาไทยของผู้เรียนชาวเกาหลี
- 2) เพื่อวิเคราะห์คำศัพท์ภาษาไทยที่ผู้เรียนชาวเกาหลีมีแนวโน้มออกเสียงผิดจากอิทธิพลของการเชื่อมเสียงในภาษาเกาหลี
- 3) เพื่อเสนอแนวทางการสอนการออกเสียงภาษาไทยที่สอดคล้องกับปัญหาการเชื่อมเสียงของผู้เรียนชาวเกาหลี

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย คือ ทบทวนวรรณกรรมและสำรวจแนวคิดเรื่องการเชื่อมเสียงในภาษาเกาหลี เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการออกเสียง โดยขอบเขตด้านเนื้อหาของการวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่อง “การเชื่อมเสียงในภาษาเกาหลี” แบ่งเป็น 1) การเชื่อมเสียงระหว่างเสียงสระกับพยัญชนะ (ㅏㅓ) และ 2) การเชื่อมเสียงระหว่างเสียงพยัญชนะกับพยัญชนะ¹ โดยการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะการเชื่อมเสียงที่ทำให้เสียงแปรเป็นเสียงข้างลิ้น (ㅇㅏㅓ) และการเชื่อมเสียงที่ทำให้เสียงแปรเป็นเสียงนาสิก (ㅁㅏㅓ) ดังรูปภาพต่อไปนี้

¹ การเชื่อมเสียงระหว่างเสียงพยัญชนะกับพยัญชนะ (자음-동화) แบ่งเป็น 1) การเชื่อมเสียงที่ทำให้เสียงแปรเป็นเสียงข้างลิ้น (ㅇㅏㅓ) 2) การเชื่อมเสียงที่ทำให้เสียงแปรเป็นเสียงนาสิก (ㅁㅏㅓ) และ 3) การเชื่อมเสียงที่ทำให้เสียงแปรเป็นเสียงเพดานแข็ง (구개음화) สำหรับงานวิจัยนี้ได้กำหนดหลักเกณฑ์การศึกษาการเชื่อมเสียงระหว่างพยัญชนะกับพยัญชนะที่ตำแหน่งเกิดเสียง (place of articulation) ยังคงในตำแหน่งเดิมเท่านั้น สำหรับการเชื่อมเสียงที่ทำให้เสียงแปรเป็นเสียงเพดานแข็ง (구개음화) เป็นการเชื่อมเสียงระหว่างพยัญชนะกับพยัญชนะที่ตำแหน่งเกิดเสียงเปลี่ยนไปจึงมีได้อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในขอบเขตการศึกษา

ภาพที่ 1 ขอบเขตด้านเนื้อหาการวิจัย

จากนั้นนำแนวคิดดังกล่าวมาวิเคราะห์คำศัพท์ในแบบเรียนภาษาไทยชุด 태국어 표준 교재 A1 (한국외국어대학교 태국어과, 2019), A2 (한국외국어대학교 태국어과, 2020), B1 (한국외국어대학교 태국어과, 2021), B2 (한국외국어대학교 태국어과, 2022) จำนวน 4 เล่ม เพื่อจำแนกประเภทคำที่ผู้เรียนชาวเกาหลีมีแนวโน้มที่จะออกเสียงภาษาไทยในลักษณะการเชื่อมโยงเสียง โดยมีการตรวจสอบการนับจำนวนคำศัพท์และการจัดประเภทของคำจากผู้ทรงคุณวุฒิผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยและภาษาเกาหลีตลอดจนเป็นหนึ่งในคณะผู้แต่งตำราชุดดังกล่าว

และนำเสนอตารางการออกเสียงโดยเปรียบเทียบการออกเสียงที่ถูกต้องในภาษาไทย และการออกเสียงที่มีการเชื่อมโยงเสียงแบบภาษาเกาหลี เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการสอนการออกเสียงภาษาไทยของผู้เรียนชาวเกาหลีต่อไป²

2. ทบทวนวรรณกรรม

การเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อชาวเกาหลีนั้นมีความเป็นมาอย่างยาวนาน อีกทั้งมีการศึกษาวิจัยในหัวข้อต่าง ๆ เพื่อยกระดับการเรียนการสอน และเสริมสร้างศักยภาพในการใช้ภาษาไทยของผู้เรียนชาวเกาหลีอย่างต่อเนื่อง โดยการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ

² ระบบสัทอักษรที่ใช้ในงานวิจัยนี้อ้างอิงจาก (International Phonetic Association, 1999)

สถานการณ์ ปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อชาวเกาหลี มีดังนี้

เบียงโด ลี (2016) ได้ศึกษาปัญหาในการเรียนการสอนภาษาไทยของนักศึกษาภาควิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยฮันกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ และเสนอทิศทางการแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอน และเบียงโด ลี (2021) กล่าวถึงสถานการณ์การสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยฮันกุกฯ โดยเปรียบเทียบหลักสูตรของภาควิชาภาษาไทยที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร กับภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทยที่มุ่งผลิตผู้เชี่ยวชาญด้านการแปลและการล่าม และสรุปบทบาทหน้าที่ที่สำคัญของทั้งสองภาควิชาในด้านต่าง ๆ อาทิ บทบาทด้านการผลิตผู้เชี่ยวชาญทางการล่ามและการแปลภาษาไทย, บทบาทด้านการเป็นผู้นำทางวิชาการด้านเกาหลีศึกษาและไทยศึกษา, และบทบาทด้านการบริการวิชาการ

สมชาย สำเนียงงาม คินเฮ ซิน เกวลิน ศรีม่วง และคณะ (2022) ศึกษาสถานการณ์การสอนภาษาไทยของโครงการสร้างมาตรฐานการเรียนการสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐเกาหลี ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษายุทธศาสตร์ พร้อมอภิปรายผลการดำเนินการที่ชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งการสร้างหลักสูตร ตำรา และข้อสอบมาตรฐานขึ้นอย่างเป็นระบบ รวมทั้งการพัฒนาหนังสือแบบฝึกหัดและแอปพลิเคชันพจนานุกรมที่ช่วยส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนให้มีผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้น

นอกจากงานวิจัยที่ศึกษาสถานการณ์การสอนภาษาไทยในประเทศเกาหลี ดังกล่าว ยังมีงานวิจัยที่มุ่งศึกษาเพื่อยกระดับการเรียนการสอน และพัฒนาทักษะด้านภาษาของผู้เรียน ดังต่อไปนี้

ธิดารัตน์ งามนิกร (2017) ได้ศึกษาเนื้อหาและรูปแบบของสื่อออนไลน์ที่ใช้ส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวเกาหลี โดยสำรวจจากเว็บไซต์ยูทูบ (Youtube) 4 ช่อง ผลการศึกษาพบว่า เนื้อหาสื่อออนไลน์ช่อง Learn Thai with ThaiPod101.com และ ThaiwithMod เป็นสื่อออนไลน์ที่มุ่งเน้นการสอนภาษาไทยเพื่อชาวต่างชาติ มีการสอดแทรกวัฒนธรรมไทย มีคำบรรยายทั้งภาษาไทยและภาษาเกาหลี รวมถึงสัทอักษรเพื่อให้ผู้ชมได้ฝึกออกเสียง ในขณะที่ ช่อง 오빠까올리 TV (โอปาเกาหลี TV) และ ช่อง Hankuk sanuksanan เป็นสื่อออนไลน์ที่เน้นให้ความบันเทิง ทันสมัย

นำเสนอกิจกรรมที่หลากหลาย และจากการสำรวจความเห็นของนักศึกษาพบว่าการใช้สื่อออนไลน์มีส่วนช่วยพัฒนาทักษะด้านภาษา แต่นักศึกษาส่วนใหญ่ยังไม่รู้จักช่องทางสื่อออนไลน์ดังกล่าว

วิไลลักษณ์ บุญเคลือบ (2011) ได้ศึกษาอิทธิพลของภาษาแม่ที่มีต่อการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาชาวเกาหลี โดยออกแบบการทดสอบการเขียนจำนวน 5 แบบ เพื่อทำการทดสอบกับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 แผนกภาษาไทย มหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ จำนวน 11 คน ผลการวิจัยพบว่า อิทธิพลของภาษาแม่มีผลต่อการเขียนผิดพลาดของนักศึกษาตั้งแต่ระดับเสียง คำ ประโยค ความหมายและปริเฉท อันเนื่องมาจากสาเหตุ 3 ประการ คือ ผู้เรียนมีพื้นฐานในภาษาแม่ไม่มากพอ ผู้เรียนไม่ทราบความแตกต่างระหว่างสองภาษา และประการสุดท้าย คือ ผู้เรียนรับข้อมูลด้านภาษาที่เรียนคลาดเคลื่อนไป

สุชาติ ฐุสรานนท์ (2012) ได้พัฒนาแบบฝึกทักษะด้านการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารตามเกณฑ์ 75/75 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชาวเกาหลีก่อนและหลังทำแบบฝึกหัด ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.54/93.81 ซึ่งแสดงว่าแบบฝึกหัดมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้ และผลสัมฤทธิ์หลังการใช้แบบทดสอบสูงกว่าก่อนการใช้อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักศึกษาชาวเกาหลีมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับสูง

จากผลงานวิจัยที่กล่าวมานี้ชี้ให้เห็นว่า งานวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อชาวเกาหลีนั้นถูกพัฒนาอย่างต่อเนื่องในหัวข้อที่หลากหลาย อย่างไรก็ตามงานวิจัยที่เกี่ยวกับการออกเสียงภาษาไทยของชาวเกาหลีนั้นยังมีไม่มาก ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาอิทธิพลของภาษาแม่ที่ส่งผลต่อการออกเสียงภาษาไทยของผู้เรียนชาวเกาหลี โดยผู้วิจัยได้เคยศึกษาความแตกต่างของระบบเสียงภาษาไทยและภาษาเกาหลีทั้งพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และการเชื่อมเสียงใน กรนภา บุญมาเลิศ (분마릿 권나과, 2013) ในการศึกษารุ่นนี้จึงได้นำแนวคิดดังกล่าวมาใช้ศึกษาการเชื่อมเสียงในภาษาเกาหลี ซึ่งเป็นอิทธิพลจากภาษาแม่อันส่งผลต่อการออกเสียงภาษาไทยต่อไป

เสียงพยัญชนะท้ายคำตัวหน้าในตำแหน่งพยางค์หน้า และออกเสียงพยัญชนะท้ายคำตัวหลังเชื่อมเสียงกับเสียงสระในพยางค์ถัดไป ดังตัวอย่าง (3) และ (4)

การเชื่อมเสียงระหว่างเสียงสระกับพยัญชนะดังกล่าวคล้ายกับการเชื่อมเสียงในภาษาอังกฤษเรียกว่า “การเชื่อมเสียงระหว่างคำ” (linking sound) เช่น “watch out” /'wɒtʃ-'aʊt/ ออกเสียงเป็น ['wɒ-ʔtʃaʊt] หรือ “not at all” /nɒt-ət-'ɔːl/ ออกเสียงเป็น [nɒ-ʔə-'tɔːl] เป็นต้น หรือในภาษาฝรั่งเศสมีแนวคิดเรื่องการเชื่อมเสียงที่คล้ายกันเรียกว่า “การคล้องเสียงพยัญชนะ” (enchaînement consonantique) เช่น “une amie” /œn-ami/ ออกเสียงเป็น [œ-nami] เป็นต้น (ธีระ รุ่งธีระ, 2565, น. 163)

ในภาษาไทยไม่มีการเชื่อมเสียงพยัญชนะท้ายกับเสียงสระ⁵ อย่างไรก็ตามในบางกรณีเมื่อออกเสียงภาษาไทยต่อเนื่องกันอาจเกิดการกลมกลืนของเสียงขึ้นโดยธรรมชาติคล้ายกับการเชื่อมเสียงในภาษาเกาหลี ตัวอย่างเช่น “สิบเอ็ด” /sìp-ʔèt/ ออกเสียงเป็น “สิบเบ็ด” [sì-bèt] (สุธาสนี ปิยพสุนทรา, 2563, น. 108)

จากแนวคิดดังกล่าวสันนิษฐานได้ว่าผู้เรียนภาษาไทยชาวเกาหลีอาจประสบปัญหาการออกเสียง อันเนื่องมาจากอิทธิพลของการเชื่อมเสียงในภาษาแม่ โดยผู้เรียนชาวเกาหลีมีแนวโน้มออกเสียงภาษาไทย ดังตัวอย่าง (5) และ (6)

(5) คุณอา อ่านว่า คุณ-อา /kun-ʔaː/ ออกเสียงเป็น คุณ-นา [ku-naː]

(6) ทำอะไร อ่านว่า ทำ-อะ-ไร /tam-ʔàʔ-raj/ ออกเสียงเป็น ทา-มะ-ไร [ta-màʔ-raj]

3.2 การเชื่อมเสียงระหว่างเสียงพยัญชนะกับพยัญชนะ (자음 동화)

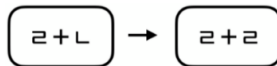
การเชื่อมเสียงระหว่างเสียงพยัญชนะกับพยัญชนะ เรียกว่า “ซาอึมดงฮวา” (자음동화) แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ คือ การเชื่อมเสียงที่ทำให้เสียงแปรเป็นเสียงข้างลิ้น หรือ “ยูอึมฮวา” (유음화) และการเชื่อมเสียงที่ทำให้เสียงแปรเป็นเสียงนาสิก หรือ “ฟืออึมฮวา” (비음화) ดังคำอธิบายต่อไปนี้

⁵ คำที่มีสระเสียงสั้นและไม่ปรากฏพยัญชนะท้ายจะมีเสียง [ʔ] glottal stop อยู่

3.2.1 การเชื่อมเสียงที่ทำให้เสียงแปรเป็นเสียงข้างลิ้น “ยูอึมฮวา” (으음화)

ตามกฎการออกเสียงภาษาเกาหลี เสียง /n/ “ㄴ” และเสียง // “ㄷ” ไม่สามารถออกเสียงต่อเนื่องกันได้ ดังนั้นไม่ว่าเสียง /n/ “ㄴ” จะอยู่ตำแหน่งหน้าหรือหลังเสียง // “ㄷ” เสียง /n/ “ㄴ” จะเปลี่ยนเป็นเสียง [j] “ㄷ” ดังตัวอย่างต่อไปนี้

กรณีที่ 1 เสียง /n/ “ㄴ” อยู่หน้าเสียง // “ㄷ”

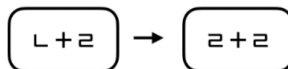

ภาพที่ 2 การเชื่อมเสียงที่ทำให้เสียงแปรเป็นเสียงข้างลิ้น กรณี ㄷ + ㄴ

(7) 신라 /c^hin-la/ ออกเสียงเป็น [c^hil-la]

(8) 난로 /nan-lo/ ออกเสียงเป็น [nal-lo]

กรณีที่ 2 เสียง /n/ “ㄴ” อยู่หลังเสียง // “ㄷ”

ภาพที่ 3 การเชื่อมเสียงที่ทำให้เสียงแปรเป็นเสียงข้างลิ้น กรณี ㄴ + ㄷ

(9) 설날 /sal-nal/ ออกเสียงเป็น [sal-lal]

(10) 달나라 /dal-nara/ ออกเสียงเป็น [dal-lara]

จากการวิเคราะห์หลักการเชื่อมเสียงระหว่างเสียงพยัญชนะกับพยัญชนะ แบบการเชื่อมเสียงที่ทำให้เสียงแปรเป็นเสียงข้างลิ้น ทำให้สันนิษฐานได้ว่าผู้เรียนภาษาไทยที่เป็นชาวเกาหลีอาจออกเสียงคำในภาษาไทยไม่ถูกต้อง เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่ โดยผู้เรียนชาวเกาหลีจะออกเสียงภาษาไทย ดังตัวอย่างที่ (11) และ (12)

(11) บันลือ อ่านว่า บัน-ลือ /ban-lu:/ ออกเสียงเป็น บัล-ลือ [bal-lu:]

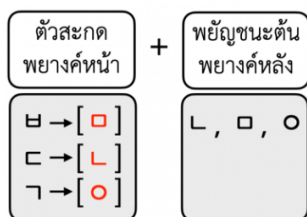
(12) อันละ อ่านว่า อัน-ละ /ʔan-láʔ/ ออกเสียงเป็น อัล-ละ [ʔal-láʔ]

จากตัวอย่างที่ (11) ผู้เรียนชาวเกาหลีจะออกเสียงคำว่า “บันลือ” เป็น บัล-ลือ [bal-lu:] เนื่องจากพยางค์หน้าสิ้นสุดด้วยเสียง /n/ “น” และพยางค์ถัดไปเริ่มต้นด้วยเสียง // “ล” ดังนั้น เสียง /n/ “น” ในพยางค์หน้าจึงเปลี่ยนเป็นเสียง [l] “ล” และตัวอย่างที่ (12) ผู้เรียนชาวเกาหลีจะออกเสียงคำว่า “อันละ” เป็น อัล-ละ [ʔal-láʔ] เนื่องจากพยางค์หน้าสิ้นสุดด้วยเสียง /n/ “น” และพยางค์ถัดไปขึ้นต้นด้วยเสียง // “ล” ดังนั้นเสียง /n/ “น” จึงเปลี่ยนเป็นเสียง [l] “ล”

3.2.2 การเชื่อมเสียงที่ทำให้เสียงแปรเป็นเสียงนาสิก “พีอึมฮวา” (ㅁ 음화)

1) การเชื่อมเสียงระเบิดทำให้เสียงแปรเป็นเสียงนาสิก (장애음의 비음화)

เมื่อพยางค์หน้าสิ้นสุดด้วยเสียงพยัญชนะในกลุ่มเสียงระเบิด /b, d, g/ “ㅂ, ㄷ, ㄱ” และพยางค์ถัดไปเริ่มต้นด้วยเสียงพยัญชนะในกลุ่มเสียงนาสิก /n, m, ŋ/ “ㄴ, ㅁ, ㅇ” พยัญชนะท้ายในพยางค์หน้าที่เป็นเสียงระเบิดจะเปลี่ยนเป็นเสียงนาสิก [m, n, ŋ] “ㅁ, ㄴ, ㅇ” โดยเสียงท้ายพยางค์ /b/ “ㅂ” จะเปลี่ยนเป็นเสียง [m] “ㅁ” ส่วนเสียงท้ายพยางค์ /d/ “ㄷ” จะเปลี่ยนเป็นเสียง [n] “ㄴ” และเสียงท้ายพยางค์ /g/ “ㄱ” จะเปลี่ยนเป็นเสียง [ŋ] “ㅇ” ดังรูปภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 4 การเชื่อมเสียงระเบิดทำให้เสียงแปรเป็นเสียงนาสิก

(13) 잡는 /jab-nwn/	ออกเสียงเป็น [jam-nwn]
(14) 닫는 /dad-nwn/	ออกเสียงเป็น [dan-nwn]
(15) 한국말 /hangug-mal/	ออกเสียงเป็น [hangun-mal]

จากตัวอย่างที่ (13) คำว่า 잡는 /jab-nwn/ ออกเสียงเป็น [jam-nwn] เนื่องจากท้ายพยางค์หน้าเป็นเสียง /b/ “ㅂ” และพยางค์ถัดไปขึ้นต้นด้วยเสียง /n/ “ㄴ” เสียง /b/ “ㅂ” จึงเปลี่ยนเป็นเสียง [m] “ㅁ” ตัวอย่างที่ (14) คำว่า 닫는 /dad-nwn/ ออกเสียงเป็น [dan-nwn] เนื่องจากท้ายพยางค์หน้าเป็นเสียง /d/ “ㄷ” และพยางค์ถัดไปขึ้นต้นด้วยเสียง /n/ “ㄴ” เสียง /d/ “ㄷ” จึงเปลี่ยนเป็นเสียง [n] “ㄴ” และตัวอย่างที่ (15) คำว่า 한국말 /hangug-mal/ ออกเสียงเป็น [hangun-mal] เนื่องจากท้ายพยางค์หน้าเป็นเสียง /g/ “ㄱ” และพยางค์ถัดไปขึ้นต้นด้วยเสียง /m/ “ㅁ” เสียง /g/ “ㄱ” จึงเปลี่ยนเป็นเสียง [ŋ] “ㅇ” จากหลักการเชื่อมเสียงข้างต้น ทำให้สันนิษฐานได้ว่าผู้เรียนชาวเกาหลีมีแนวโน้มออกเสียงภาษาไทย ดังตัวอย่าง (15), (16) และ (17)

(15) จับหน้า [tɕàp-nâ:] ออกเสียงเป็น [tɕàm-nâ:] เนื่องจากท้ายพยางค์หน้าเป็นเสียง /p/ “ㅍ” และพยางค์ถัดขึ้นต้นด้วยเสียง /n/ “ㄴ” เสียง /p/ “ㅍ” จึงเปลี่ยนเป็นเสียง [m] “ㅁ”

(16) กดหน้า [kòt-ná:m] ออกเสียงเป็น [kòn-ná:m] เนื่องจากท้ายพยางค์หน้าเป็นเสียง /t/ “ㄷ” และพยางค์ถัดขึ้นต้นด้วยเสียง /n/ “ㄴ” เสียง /t/ “ㄷ” จึงเปลี่ยนเป็นเสียง [n] “ㄴ”

(17) ตกม้า [tòk-má:] ออกเสียงเป็น [tòŋ-má:] เนื่องจากท้ายพยางค์หน้าเป็นเสียง /k/ “ㄱ” และพยางค์ถัดขึ้นต้นด้วยเสียง /m/ “ㅁ” เสียง /k/ “ㄱ” จึงเปลี่ยนเป็นเสียง [ŋ] “ㅇ”

2) การเชื่อมเสียงที่ทำให้เสียงข้างลิ้นแปรเป็นเสียงนาสิก (ㅇ음의 비음화)

เมื่อท้ายพยางค์เป็นเสียงพยัญชนะ ยกเว้นเสียง /n/ “ㄴ” และ เสียง // “ㅇ” กล่าวคือ เมื่อท้ายพยางค์แรกเป็นเสียง /g, d, b, ŋ, m/ “ㄱ, ㄷ, ㅂ, ㅇ, ㅁ” เสียง // “ㅇ” ซึ่งเป็นเสียงแรกในพยางค์ถัดไปจะเปลี่ยนเป็นเสียงนาสิก /n/ “ㄴ” ดังตัวอย่างที่ (18) และ (19)

(18) 종로 /ʃoŋ-lo/

ออกเสียงเป็น [ʃoŋ-no]

(19) 경력 /gʲɛŋ-rjɛŋ/

ออกเสียงเป็น [gʲɛŋ-njɛŋ]

การเชื่อมเสียงในลักษณะดังกล่าวอาจส่งผลต่อการออกเสียงภาษาไทยของผู้เรียนชาวเกาหลี เช่น

(20) โรงเรียน /ro:ŋ-rian/

ออกเสียงเป็น โรง-เนียน [ro:ŋ-nian]

(21) จงรัก /tɕoŋ-rák/

ออกเสียงเป็น จง-นัก [tɕoŋ-nák]

จากตัวอย่างที่ (20) ผู้เรียนชาวเกาหลีอาจออกเสียงคำว่า โรงเรียน /ro:ŋ-rian/ เป็น โรง-เนียน [ro:ŋ-nian] และตัวอย่างที่ (21) จงรัก /tɕoŋ-rák/ ออกเสียงเป็น จง-นัก [tɕoŋ-nák] โดยเมื่อพยางค์หน้าสิ้นสุดด้วยเสียงพยัญชนะต่าง เสียง // “ล” ที่เป็นเสียงแรกในพยางค์ถัดไปจึงเปลี่ยนเป็นเสียงนาสิก [ŋ] “น”

อนึ่งคำบางคำเมื่อเกิดการเชื่อมเสียงที่ทำให้เสียงข้างลิ้นแปรเป็นเสียงนาสิกแล้วยังเกิดการเชื่อมเสียงระเบิดทำให้เสียงแปรเป็นเสียงนาสิกในชั้นถัดไปอีกด้วย ดังตัวอย่างที่ (22) และ (23)

(22) 학력 /hag-rjɛŋ/

ออกเสียงเป็น [hag-njɛŋ]

(23) 힘력 /hʲɛb-rjɛŋ/

ออกเสียงเป็น [hʲɛm-njɛŋ]

จากตัวอย่างที่ (23) คำว่า 힘력 /hʲɛb-rjɛŋ/ เริ่มจากเชื่อมเสียงที่ทำให้เสียงข้างลิ้นแปรเป็นเสียงนาสิก → [hʲɛb-njɛŋ] ตามด้วยเชื่อมเสียงระเบิดทำให้เสียงแปรเป็นเสียงนาสิก → [hʲɛm-njɛŋ]

ส่วนตัวอย่างที่ (24) คำว่า 힘력 /hʲɛb-rjɛŋ/ เริ่มเชื่อมเสียงที่ทำให้เสียงข้างลิ้นแปรเป็นเสียงนาสิก → [hʲɛb-njɛŋ] ตามด้วยเชื่อมเสียงระเบิดทำให้เสียงแปรเป็นเสียงนาสิก → [hʲɛm-njɛŋ]

เมื่อพิจารณาหลักการเชื่อมเสียงในภาษาเกาหลี อาจประเมินได้ว่าชาวเกาหลีที่เรียนภาษาไทย อาจพบอุปสรรคในการออกเสียงเนื่องจากได้รับอิทธิพลการเชื่อมเสียงจากภาษาแม่ ส่งผลให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการสื่อสารได้

5. ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาอิทธิพลของการเชื่อมเสียงในภาษาเกาหลีที่ส่งผลต่อการออกเสียงภาษาไทยของผู้เรียนชาวเกาหลี” ผู้วิจัยได้วิเคราะห์แนวคิดเรื่องการเชื่อมเสียงในภาษาเกาหลีที่อาจเป็นอุปสรรคในการออกเสียงภาษาไทยของผู้เรียนชาวเกาหลี จากนั้นนำแนวคิดดังกล่าวมาใช้ในการสำรวจคำศัพท์ภาษาไทยที่อาจเป็นอุปสรรคในการออกเสียงเนื่องจากได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่ โดยได้ศึกษาคำศัพท์ในแบบเรียนภาษาไทยชุด *태국어 표준 교재 A1, A2, B1, B2* จำนวน 4 เล่ม ผลการวิจัยพบว่า คำศัพท์ที่ได้รับอิทธิพลจากการเชื่อมเสียงในภาษาแม่ของผู้เรียนชาวเกาหลี มีทั้งหมด 2,480 คำ เป็นคำศัพท์ที่มีการเชื่อมเสียงระหว่างเสียงสระกับพยัญชนะ (연음) มากที่สุดจำนวน 1,476 คำ คิดเป็นร้อยละ 59.52 รองลงมาเป็นคำศัพท์ที่มีการเชื่อมเสียงที่ทำให้เสียงแปรเป็นเสียงนาสิก (비음화) จำนวน 827 คำ คิดเป็นร้อยละ 33.35 ลำดับสุดท้ายเป็นคำศัพท์ที่มีการเชื่อมเสียงที่ทำให้เสียงแปรเป็นเสียงข้างลิ้น (구음화) มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 177 คำ คิดเป็นร้อยละ 7.14 ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 คำศัพท์ภาษาไทยที่อาจได้รับอิทธิพลจากการเชื่อมเสียงภาษาเกาหลี

การออกเสียง	จำนวน (ครั้ง)	ร้อยละ
การเชื่อมเสียงระหว่างเสียงสระกับพยัญชนะ (연음)	1,476	59.52
การเชื่อมเสียงระหว่างเสียงพยัญชนะกับพยัญชนะ (자음동화)		
1) การเชื่อมเสียงที่ทำให้เสียงแปรเป็นเสียงนาสิก (비음화)	827	33.35

2) การเชื่อมเสียงที่ทำให้เสียงแปรเป็นเสียงข้างสั้น (유음화)	177	7.14
รวม	2,480	100

จากผลการศึกษาดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าในแบบเรียนภาษาไทยเพื่อชาวเกาหลีมีคำศัพท์ที่อาจเกิดการเชื่อมเสียงระหว่างเสียงสระกับพยัญชนะมากที่สุดถึง 59.52 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นผู้สอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวเกาหลีควรระมัดระวังและมุ่งเน้นฝึกฝนการออกเสียงคำศัพท์ที่อาจเกิดการเชื่อมเสียงระหว่างเสียงสระกับพยัญชนะ (연음) ให้มากยิ่งขึ้น ตัวอย่างคำศัพท์ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบเสียงภาษาไทยและการออกเสียงที่มีการเชื่อมเสียงแบบภาษาเกาหลี (연음)

คำศัพท์/ประโยค	การออกเสียงที่ถูกต้อง	การออกเสียงแบบโยงเสียง
ประเทศอะไร	/prà-tʰê:t-ʔàʔ-raj/	[prà-tʰê:-dàʔ-raj]
คนอเมริกัน	/kʰon-ʔàʔ-me:-ríʔ-kan/	[kʰo-nàʔ-me:-rí-kan]
นั้นอะไร	/nân-ʔàʔ-raj/	[nâ-nàʔ-raj]
ของอาจารย์	/kʰǿ:ŋ-a:-tɕa:n/	[kʰǿ:-ŋa:-tɕa:n]
รู้จักอาจารย์ลี	/rú:-tɕàk-ʔa:-tɕa:n-li:/	[rú:-tɕà-ka:-tɕa:n-li:]

ลำดับต่อมาผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าในแบบเรียนภาษาไทยเพื่อชาวเกาหลีมีคำศัพท์ที่อาจเกิดการเชื่อมเสียงระหว่างเสียงพยัญชนะกับพยัญชนะ รูปแบบการเชื่อมเสียงที่ทำให้เสียงแปรเป็นเสียงนาสิก (ㄹ음화) รองลงมาเป็นอันดับที่ 2 คือ 33.35 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นผู้สอนภาษาไทยให้ผู้เรียนชาวเกาหลีควรระมัดระวังการสอนคำศัพท์ที่อาจเกิดการเชื่อมเสียงในลักษณะดังกล่าว โดยผู้สอนสามารถใช้วิธีการเปรียบเทียบรูปแบบการออกเสียงภาษาไทยและรูปแบบการออกเสียงที่มีการเชื่อมเสียงแบบภาษาเกาหลี เพื่อให้ผู้เรียนเห็นถึงข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้ ตัวอย่างคำศัพท์ในตารางที่ 3 และ 4

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบเสียงภาษาไทยและการออกเสียงที่มีการเชื่อมเสียงระเบิดทำให้เสียงแปรเป็นเสียงนาสิก (장애음 외 비음 외)

คำศัพท์/ประโยค	การออกเสียงที่ถูกต้อง	การออกเสียงแบบโยงเสียง
เจ็ดนาฬิกา	/tɕèt-na:-liʔ-ka:/	[tɕèn-na:-liʔ-ka:]
หกโมง	/hòk-mo:ŋ/	[hòŋ-mo:ŋ]
ชาติไหน	/tɕʰâ:t-nǎj/	[tɕʰâ:n-nǎj]
เปิดใหม่	/pỳ:t-màj/	[pỳ:n-màj]
อยากมา	/jà:k-ma:/	[jà:ŋ-ma:]

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบเสียงภาษาไทยและการออกเสียงที่มีการเชื่อมเสียงที่ทำให้เสียงข้างลิ้นแปรเป็นเสียงนาสิก (ㄱ 음 외 비음 외)

คำศัพท์/ประโยค	การออกเสียงที่ถูกต้อง	การออกเสียงแบบโยงเสียง
อาทิตย์ละ	/ʔa:-tʰít-láʔ/	[ʔa:-tʰín-náʔ]
อบรม	/ʔòp-rom/	[ʔòm-nom]
นักเรียน	/nák-ria:n/	[náŋ-nia:n]
มากเกินไป	/mâ:k-ly:j/	[mâ:ŋ-ny:]
พูดเร็ว	/pʰû:t-rew/	[pʰû:n-new]

๑. จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าคำศัพท์ที่อาจเกิดการเชื่อมเสียงระหว่างเสียงพยัญชนะกับพยัญชนะที่ทำให้เสียงแปรเป็นเสียงข้างลิ้น (ㄱ 음 외) มีจำนวน 7.14 เปอร์เซ็นต์ แม้ว่าจะมีปริมาณคำศัพท์ที่อาจเกิดการเชื่อมเสียงในลักษณะดังกล่าวจะมีไม่มากนัก แต่หากผู้สอนชี้ให้ผู้เรียนได้เห็นถึงหลักการออกเสียงในภาษาไทยที่ถูกต้อง จะช่วยพัฒนาการออกเสียงของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ตัวอย่างคำศัพท์ในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบเสียงภาษาไทยและการออกเสียงที่มีการเชื่อมเสียงที่ทำให้เสียงแปรเป็นเสียงข้างลิ้น (ㄱ 음 외)

คำศัพท์/ประโยค	การออกเสียงที่ถูกต้อง	การออกเสียงแบบโยงเสียง
เดินเล่น	/dɯːn-lên/	[dɯːl-lên]
ร้านหลัง	/ráːn-lǎŋ/	[ráːl-lǎŋ]
กินเลย	/kin-lɯːj/	[kil-lɯːj]
ไม่เป็นไร	/mâj-pen-raj/	[mâj-pel-laj]
คุณเรียน	/kun-riaːn/	[kul-liaːn]

6. สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาอิทธิพลของการเชื่อมเสียงในภาษาเกาหลีที่ส่งผลต่อการออกเสียงภาษาไทยของผู้เรียนชาวเกาหลี” ได้แสดงให้เห็นว่าในแบบเรียนภาษาไทยเพื่อชาวเกาหลีมีคำศัพท์ที่อาจเกิดการเชื่อมเสียงระหว่างเสียงสระกับพยัญชนะ (연 음) มากที่สุดถึง 59.52 เปอร์เซนต์ รองลงมาคือคำที่อาจมีการเชื่อมเสียงที่ทำให้เสียงแปรเป็นเสียงนาสิก (ㄹ 음 ㄷ) 33.35 เปอร์เซนต์ ลำดับสุดท้ายคือคำที่อาจมีการเชื่อมเสียงที่ทำให้เสียงแปรเป็นเสียงข้างลิ้น (ㅇ 음 ㅅ) มีจำนวน 7.14 เปอร์เซนต์ ผลการศึกษาดังกล่าวนับเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับผู้สอนภาษาไทยให้ชาวเกาหลี เสริมสร้างความเข้าใจถึงเหตุปัจจัยในการออกเสียงผิด ตลอดจนครูผู้สอนสามารถพัฒนาสื่อการสอนที่ช่วยพัฒนาทักษะการออกเสียงและลดข้อผิดพลาดจากการเชื่อมเสียงได้

ผลการศึกษายังช่วยสะท้อนมุมมองและสร้างแนวทางให้ผู้สอนภาษาไทย ดังนี้ ประการแรก ผู้สอนพึงระมัดระวังการออกเสียงคำศัพท์ภาษาไทยที่อาจเกิดการเชื่อมเสียง อันเป็นอิทธิพลจากภาษาแม่ โดยผู้สอนควรศึกษาและทำความเข้าใจในหลักการเชื่อมเสียงที่มีความแตกต่างกัน ประการที่สอง การสอนการออกเสียงภาษาไทยเพื่อผู้เรียนชาวเกาหลี ผู้สอนอาจใช้การเปรียบเทียบให้เห็นข้อแตกต่างของการออกเสียงภาษาไทยที่ถูกต้องกับการออกเสียงที่มีการเชื่อมเสียง เพื่อให้ผู้เรียนเห็นข้อเท็จจริงและคาดการณ์ถึงข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้ พร้อมทั้งฝึกฝนให้ผู้เรียนออกเสียงเป็นคำคำอย่างต่อเนื่อง ประการที่สาม ผู้สอนควรสร้างโอกาสการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ฝึกพัฒนาการออกเสียงโดย

การใช้สื่อต่าง ๆ ตลอดจนการบันทึกเสียงผู้พูดชาวไทยโดยมุ่งเน้นคำศัพท์ที่อาจเกิดการเชื่อมเสียง

งานวิจัยนี้เกิดจากประสบการณ์การสอนภาษาไทยสำหรับชาวเกาหลีและได้เห็นข้อผิดพลาดในการออกเสียงของผู้เรียน ผลงานชิ้นนี้ได้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์อิทธิพลของการเชื่อมเสียงในภาษาแม่ที่มีผลต่อการออกเสียงภาษาไทยของผู้เรียนชาวเกาหลีเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้ผู้เขียนมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อการศึกษาในโอกาสต่อไป โดยเสนอให้มีการเก็บข้อมูลจากการออกเสียงของผู้เรียนเพื่อนำมาวิเคราะห์รูปแบบและปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดข้อผิดพลาด เพื่อหาแนวทางในการแก้ปัญหาการออกเสียงและพัฒนาแนวทางการสอนการออกเสียงภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพต่อไป

รายการอ้างอิง

- ธิดารัตน์ งามนิกร. (2017). การศึกษาสื่อออนไลน์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีในมหาวิทยาลัยอันุกุกภาษาและกิจการต่างประเทศ. *한국태국학술논총*, 23(2), 265–294. DOI: 10.22473/kats.2017.23.2.009
- ธีระ รุ่งธีระ. (2022). การออกเสียงภาษาฝรั่งเศสสำหรับผู้เรียนชาวไทย: จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. ปทุมธานี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เบียงโด ลี. (2016). การสอนภาษาไทยในสาธารณรัฐเกาหลี: ปัญหาและข้อเสนอแนะ. *RUSAMILAE JOURNAL*, 34(3), 71–84.
- _____. (2021). การเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยอันุกุกภาษาและกิจการต่างประเทศสาธารณรัฐเกาหลี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่*, 2(2), 3–19.
- วไลลักษณ์ บุญเคลือบ. (2011). อิทธิพลของภาษาแม่ที่มีผลต่อการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาเกาหลีแผนกภาษาไทย มหาวิทยาลัยปูซานภาษาและกิจการต่างประเทศ. *한국태국학술논총*, 17(2), 147–174. DOI : 10.22473/kats.2011.17.2.005

- สมชาย สำเนียงงาม คีนเฮ ซิน เกวลิน ศรีม่วง และคณะ. (2022). โครงการสร้างมาตรฐานการเรียนการสอนภาษาไทย ในสาธารณรัฐเกาหลี ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการเรียนรู้ การสอนภาษาวิทยาศาสตร์ : โอกาสและความท้าทายในอนาคต. *한국태국학회논총*, 28(2), 273-304. DOI:10.22473/kats.2021.28.2.009
- สุชาดา ฐสรานนท์. (2012). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการฟังภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีธรรมชาติสำหรับนักศึกษาชาวเกาหลี. *วารสารเวอร์ริเตียนอิเล็กทรอนิกส์มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 5(2), 1884–1897.
- สุธาสินี ปิยพสุนทร. (2020). *ความรู้พื้นฐานทางภาษาไทย*. ปทุมธานี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- International Phonetic Association. (1999). *Handbook of the International Phonetic Association: A guide to the use of the International Phonetic Alphabet*. Cambridge University Press.
- 분마릿 건너파. (2013). *태국인 학습자를 위한 한국어 발음 교육 방안* (석사학위논문). 계명대학교 대학원.
- 한국외국어대학교 태국어과. (2019). *태국어 표준 교재 A1*. 서울특별시: 한국외국어대학교 지식출판콘텐츠원.
- _____. (2020). *태국어 표준 교재 A2*. 서울특별시: 한국외국어대학교 지식출판콘텐츠원.
- _____. (2021). *태국어 표준 교재 B1*. 서울특별시: 한국외국어대학교 지식출판콘텐츠원.
- _____. (2022). *태국어 표준 교재 B2*. 서울특별시: 한국외국어대학교 지식출판콘텐츠원.

Received: June 27, 2025

Revised: September 9, 2025

Accepted: December 12, 2025